

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα δημοσίευσίς δεκτή ὑπὸ ἰ-
διαίτεραν συμφωνίαν
Αἰτήσεις ἀπευθύνεαι:
Ἐφ. «Ἀνάστασιν» Ἀργυστόλιον

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ
Τιμᾶται λεπτὰ 10

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἔτος δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς φραγ. 10

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ

«Εὐκολώτερον εἰσέρχεται εἰς τὴν ὕπνῃ τῆς βελώνης τὸ κανάβι μὲ τὸ ὅποιον δένουσι τὰ πλοῖα παρὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ πλούσιος εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν».

Αὐτὰ λέγει ὁ Χριστός! καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι, ὅ,τι εἶπεν Ἐκεῖνος εἶνε ὀρθὸν καὶ ἀληθές, διὰ τοῦτο Σᾶς λέγομεν τὰ ἑξῆς:

Πλούσιος! ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὅμοιος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶν, ἐκτὸς ἐὰν Σεῖς νομίζετε ὅτι ἡ θεωρία τοῦ Darwin εἶναι ὀρθή καὶ ἐπομένως ὅτι Σεῖς εἰσθε οἱ γνήσιοι ἑγγόνες τῶν πιθήκων, μολοντες θὰ Σᾶς ἐγείρῃ ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἔλλειψις τῆς οὐρᾶς Σας, τοῦτο ὅμως εἶνε φυσικὴ συνέπεια καθόσον ὅταν φυσικοὶ βρεμπέληδες ποῦ εἰσθε κατὰ τὸ σῶμα τὴν ἐφάγετε, τὴν κατεστρέψατε, δὲν τὴν ἀφήσατε νὰ ἀναπτύχῃ:

Λοιπὸν ἐὰν νομίζετε ὅτι οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἰφύνομεν εἰς Σᾶς τὴν τιμὴν τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων Σας πιθήκων, καὶ ἐπειδὴ κάθε εἶδους ζῶον εἶνε ἐπιδεκτικὸν ἀναπτύξεως πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ πιθήκος, διὰ τοῦτο Σᾶς παρακαλοῦμεν εἴτε μὲ τὴν γνώμην τοῦ Δαρβίνου εἰσθε; εἴτε μὲ τὴν γνώμην τὴν ἰδικὴν μας ὅτι δηλ. εἰσθε ἀπόγονοι ἀνθρώπων, νὰ μᾶς παρακολουθήσητε εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ παρόντος θέματος!

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ὅμοιος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα διότι ἐπροικίσθη μὲ τόσα σωματικὰ καὶ διανοητικὰ πλεονεκτήματα ὥστε οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῶων νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ

ἄρχῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς φύσεως νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν δυνάμιν του ἡδυνήθῃ καὶ νὰ τὴν ὑποδουλώσῃ κατόρθωσῃ!

Διαφέρει λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ὧς διότι μετεχειρίσθη τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματά του καὶ τὰ ἐκαλλιέργησεν οὕτως ὥστε κατορθώσας νὰ ἀρπάσῃ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως τὰς συνήνωσε μὲ τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις καὶ ἰδοὺ κατόρθωσε νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦτέστιν πρὸς τὴν σχετικὴν τελειότητα.

Συμπεραίνομεν ὅθεν ὅτι ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὀνομάζεται καὶ εἶνε ἄνθρωπος, ζῶον τοῦτέστιν εἰς τὴν ὑψίστην τῆς ζωικῆς κλίμακος βαθμίδα ἰστάμενον, εἶνε καὶ ὀνομάζεται οὕχι διότι ἐγεννήθη ἄνθρωπος, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου κατόρθωσε νὰ γίνῃ τοιοῦτος, καθόσον ὡς εἴπομεν ναι μὲν ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται διαφέρων κατὰ τὴν σωματικὴν διάπλασιν καὶ διανοητικὴν δυνάμιν τῶν λοιπῶν ζῶων, ἀλλ' ἄνευ τῆς καλλιέργειας τῶν πλεονεκτημάτων τούτων μένει ζῶον διαφέρον εἰς ἐπὶ οὐσί-ῶδεις καὶ τυπικὰς διαφορὰς, τοῦτο δὲ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ Σᾶς τὸ ἀποδείξωμεν ἐνταῦθα, ἀφοῦ δυνάμεθα μαζὺ ὦ ἀγαπητοί μου! πλούσιοι νὰ ταξειδεύσωμεν μία στιγμὴ μὲ τὸ ἀστραπιαῖον πλοῖον τοῦ νοῦς μέχρι τῶν παρθένων μερῶν τῆς ἀγρίας Ἀφρικῆς καὶ ἐκεῖ θέλομεν εὖρη τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἔχοντας τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς σωματικὰ καὶ διανοητικὰ πλεονεκτήματα πλὴν ἀκαλλιέργητα καὶ ἐπομένως θέλομεν παραστήναι πρὸ τῶν

φρικωδῶν ἐκείνων εἰκόνων τοῦ ἀλληλοφρογμάτος τῶν ἀγρίων τούτων ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κτηνωδοῦς βίου τῶν πρὸ τῶν κτηνοδεσπότην συνηθειῶν τῶν.

Ὡς βλέπομεν λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ᾔῃαι τῷ ὄντι ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ τρέφῃ τὸ σῶμα μόνον, ἀλλ' ἐπίσης πρέπει νὰ τρέφῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὴν διάνοιαν καὶ προσέτι ἰδιαίτως νὰ καλλιεργῇ τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας:

Σᾶς ἐρωτῶμεν λοιπὸν τρέφητε ἐπίσης τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τόσον καλῶς ὅσον καὶ τὸ σῶμα Σας ὦ χρυσοφόροι!

Ἐὰν μᾶς ἀπαντήσητε ναι. Σᾶς λέγειν ὅτι ψεύδεσθε καὶ ἰδοὺ ὁ αὐτὸς:

Ὅπως τὸ σῶμα Σας φαίνεται ὅταν σὺ καὶ ἱπποπόταμον καὶ ελεφάντων, ἐκ τῆς παχυσαρκίας καὶ ἀργίας, ὅταν διέρχῃθε τὰς ὁδοὺς, τοιοῦτο τρόπον ἴδαν καὶ ἡ διάνοις καὶ τὸ αἶσθημα ἦσαν ἐπίσης καλῶς θρεμμένα καὶ ἀνεπτυγμένα τότε θὰ ἐγίνοντο καταφανῆ ὅταν θὰ διήρχεσθε τὰς ὁδοὺς τῆς ἰκανότητος καὶ τῶν εὐγενῶν πράξεων, δυστυχῶς μολονότι Σᾶς παρακολουθοῦμεν βῆμα πρὸς βῆμα καὶ ὡς ἀγρυπνοὶ φύλακες Σᾶς ἐπιβλέπομεν, ἐν τούτοις οὐδαμοῦ ποτὲ εἶδομεν οὔτε τὴν διάνοιάν Σας οὔτε τὸ αἶσθημά Σας (ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων) νὰ διαγρίψωσιν, εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς προόδου καὶ ἀρετῆς, οὐδεμίαν γαρμυὴν καὶ οὐδὲν σημεῖον, πρᾶγμα τὸ ὅποιον μᾶς ἐκαμε νὰ φανταζώμεν ὅτι πλούσιοι ὅμοιοι ἡμῖν ἐστέ. Ἄκουσι μὲ σπασμένους κινήτους ἀποπάτους γεμίζοντας τὰς κοινωνίας ἐν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.ΣΣ.ΦΥ.0014.Υ1.0006

αἷς ὑπάρχουσι βόεβοι καὶ ἀκαθαρ-
σαίαι».

Καὶ τῷ ὄντι πῶς ἡμπορεῖ κανεὶς
νὰ ἀνεμίση τα παροδοῖα ταῦτα ὄντα
τὰ μὴ ἔχοντα μήτε ἰκανότητα μήτε
αἰσθημα παρὰ μόνον παχείας σάρκας
καὶ περισσὴν κοπρίαν, τὸν ἀνωτέρω
τίτλον θεωρῶντες ὡς κατάλληλον
καὶ ἀρμόζοντα Σᾶς τὸν χαρίζ-
μεν ἵνα τιτλοφορῆσθε μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ
τὴν ὁποίαν θὰ θελήσητε νὰ δράσῃ ἡ
διανοιά Σας καὶ ἡ καρδιά Σας, μέχρι
τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν
θὰ πετάξῃτε τὸ φοβερὸ σκοτάδι τοῦ
ἀκεπάζει τὰ τεμπелиασμένα μάτια
Σας καὶ θὰ κυταξήτε ὁλοτρύγυρά Σας
καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι εἰσθε τὰ δυστυχέ-
στερα τῶν ζῶων, τὰ μᾶλλον περι-
φρονήματα ὄντα τῆς οἰκουμένης:

Ὡ πλούσιο! Πλούσιοι! ἔχετε
τὸν πλοῦτον τῆς ὕλης, ἔχετε ἔμως
συγχρόνως τὴν φοβερωτέραν πτω-
χείαν τῶν μεγάλων καὶ εὐγενῶν
πράξεων!

ἔχετε περισσεύμα τροφῆς κατοί-
και ἐνδυμασίας, ἔχετε συγχρόνως
ὁμῶς καὶ περισσεύμα περιφρονήσεως
χλεύης, μίσους ἐκδικήσεως τῆς κοι-
νωνίας!

Ὁ Πλοῦτος Σᾶς εἶνε αἰτία κακοῦ,
γμιζει τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας
Σας τοὺς υἱοὺς Σας ἀπὸ ἀργίαν, ἀπὸ
μαλθακότητα, ἀπὸ καταχρήσεις, ἀπὸ
κουφότητα καὶ ἀλαζονείαν, ἀπὸ ἀ-
ναισθησίαν τέλος πάντων πρὸς πᾶν
ὅτι δὲν καλεῖται ὕλη:

Δυστυχεῖς! Δυστυχεῖς! Σεῖς εἰσθε
τῷ ὄντι τὰ μᾶλλον ἀξιολύπητα ὄντα,
μακρὰν τοῦ νὰ Σᾶς μισῇ ὁ κόσμος
τοῦναντίον ἔπρεπε νὰ Σᾶς ἐλεεινολο-
γῇ καὶ νὰ δακρύζῃ κατὰ τὴν διάβα-
σίν Σας!

ἔπρεπε ἀντὶ νὰ φθονῇ τὰς φουσ-
χομένας ἀπὸ ἀλαζονείαν καὶ κουφότη-
τα θυγατέρας σας καὶ συζύγους σας
εἰς τοὺς ἀπομεμαλακισμένους υἱοὺς
σας νὰ θρηνῇ διὰ τὴν ἀπώλειαν το-
σούτων ὑπάρξεων.

Ἀνοίξατε δυστυχεῖς τοὺς ἐσκοτισ-
μένους ὀφθαλμοὺς σας καὶ ἴδετε ὅτι
ὅλον τὸ οἰκεδόμενον τὸ ὅποιον κτίζε-
τε εἰς ἑλὴν σας τὴν ζωὴν, κλέπτον-
τες ἀδικούντες ἀρπαζόντες τὸν ἰδρώτα
καὶ τὴν τιμὴν τοῦ δυστυχικοῦ ἐργάτου
καὶ τῆς δυστυχικοῦ ἐργατίδος, δὲν σᾶς
χρησιμεύει εἰμὴ μόνον διὰ νὰ κατα-
στρεφῇτε τὰς θυγατέρας τὰς συζύγους
τοὺς υἱοὺς σας.

Ἰδετε ὅλους τοὺς ἀπογόνους ὅλους

τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τῶν
πρὸ πεντηκονταετίας πλουσίων οἰκῶν
τῆς Κεφαλληνίας, οἱ εἰκὼν ἀπαισία
θα προκύψῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Σας
ἡτις, εἰμὴ βέβαιος, θὰ Σᾶς παγώτῃ
θὰ Σᾶς ἀπολιθώτῃ χειρότερα πρὶν
ἀν ἐβλέπατε τὴν κεφαλὴν τῆς Με-
δοῦσης!

Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀπόγονοι καὶ οἱ
υἱοὶ οἱ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν κοῦφοι
καὶ ἀλαζόνες εἰσὶν σήμερον ρακένδυ-
τοι, νησταλέοι, ἀμαθεῖς, ἀσθενεῖς,
πλήρεις ταπεινότητος, πλήρεις δου-
λείας πλήρεις περιφρονήσεως καὶ ἀ-
δρανεΐας!

Ποία αἰτία τοῦ; ἔφερεν εἰς ἐκεῖνο
τὸ σημεῖον, τί ἄλλο παρὰ ὁ πλοῦτος
καὶ ἡ βλακία τῶν γονέων τῶν, τί
ἄλλο παρὰ ὁ πλοῦτος τοῦς ἐδίδαξε
νὰ ἦναι λάτρες τῆς ὕλης, τῆς πολυ-
τελείας, τῆς ἀλαζονείας, τῆς ἀργίας,
τῆς μητρὸς πάσης κακίας;

Διὰ τὰς θυγατέρας καὶ τὰς συζύ-
γους ἀποσιωπῶ διότι ἡ εἰκὼν εἶνε
ὕπὲρ τὸ δέον τρομερὰ καὶ ἀηδής!

Ἐξ ἄλλου δὲ ρίψατε, ὦ Πλούσιοι,
ρίψατε τοὺς ὀφθαλμοὺς Σας εἰς τὰς
ἐργατικὰς τάξεις: ἴδετε τοὺς υἱοὺς
τῶν ὑπηρέτων καὶ τῶν σέμ-
πων τῶν πλουσίων τῆς ἐποχῆς ἐ-
κείνης! Ἰδοὺ ἡ ἀντίθετος, τῆς προη-
γουμένης, εἰκὼν:

Ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες, οἱ Σοφοὶ
Συγγραφεῖς, οἱ Μητροπολίται καὶ
Ἀρχιεπίσκοποι, οἱ θεῖοι Ρήτορες,
Καθηγηταί, Διδάσκαλοι, Ἰατροί, Δι-
κασταί Δικηγόροι, ἀριστοὶ τεχνίται,
ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τέλος πάντων τῆς
προόδου καὶ ἀρετῆς, ἐκείθεν κατάγον-
ται! καὶ βεβαίως οὕτως ἔπρεπε νὰ
γίνῃ!

Διότι τί φυσικώτερον;

Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἀπλότης παρή-
γαγον τοὺς ἐργάτας τῆς Προόδου καὶ
Ἀρετῆς!

Ἡ ὕλη καὶ ἡ ἀργία παρήγαγον
κτῆνη, δούλους μικροπρεπεῖς, ποτα-
ποὺς, ἀργοὺς, σάπιους, ἀκριβῶς ὅπως
μετὰ μίαν πεντηκονταετίαν θὰ ἦναι
οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες Σας ἐὰν δὲν
τὸ ἐννοήσητε ἐγκαίρως.

Ὡ Πλούσιοι! πλούσιοι! μεταβάλ-
λατε πορείαν, ἐννοήσατε πρῶτα πρῶ-
τα ὅτι ἡ ἐργασία ἡ ἀπλότης αἱ καλὰ
τράξεις, τὸ αἶσθημα, θὰ σᾶς κάμουν
ἄνθρωπους, δεύτερον ἐννοήσατε ὅτι
τὰ προπερήματα ταῦτα, καὶ ὅχι τὰ δα-
πανομένη καὶ ἀναίσθητος ὕλη, εἶνε
ἡ ἀγαθὴ καὶ ἀδαπάνητος κληρονομία

ἡ ὁποία ἡμπορεῖτε νὰ ἦσθε βέβαιοι
ὅτι θὰ καταστήσῃ εὐτυχεῖς τὰς θυ-
γατέρας Σας καὶ τοὺς υἱοὺς Σας.

Συνέλθετε ἐκ τοῦ παρατεταμένου
ὕπνου, καὶ τὴν ὕλην τὴν ὁποίαν κρύ-
πτετε ὡς ὁ φυλάργυρος τὸ δινάριον,
καθιστώντες ταύτην ἐντελῶς ἀχρη-
στον, εἶνε καιρὸς νὰ τὴν καταστήσῃ-
τε χρησίμον καὶ ὠφέλιμον, ἐνθυμη-
θῇτε ὅτι ὁ Χριστὸς τὸν δούλον ἐκεῖ-
νον, ὅστις ἐκρυψε καὶ ἐφύλαξε ἀχρη-
στα καταστήσας τὰ τάλαντα, ἐντὸς
τῆς γῆς, διόμασε «δούλον αἰσχρὸν
καὶ κακόν».

Δὲν Σᾶς συμβουλευόμεν βεβαίως
νὰ μοιράσῃτε τὰ χρήματά Σας διότι
τοῦτο οὐδὲν ὄφελος προσφέρει εἰς τὴν
κοινωνίαν, καθόσον μετὰ τινα χρόνον
ἡ αὕτη κατάστασις θὰ ἐπανέλθῃ,
δηλ. ὁ σπάταλος θὰ σπαταλήσῃ, ὁ
οἰκονόμος θὰ οἰκονομήσῃ, ὁ ἀργὸς θὰ
καταστρέψῃ, ὥστε ὡς βλέπομεν ἡ
λέξις μοιρασιά εἶνε μόνον ἀνοησία καὶ
παραλογισμός! δὲν σᾶς συμβουλεύο-
μεν λοιπὸν παραλογισμοὺς καὶ ἀνοη-
σίας!

Σᾶς συμβουλευόμεν ἵνα δι' ἐργων-
παραγωγικῶν καὶ ὀχι φιλανθρωπικῶν
δι' ἐργων τοῦτέστιν παραγόντων δι-
καιώματα καὶ ὀχι ἐλεημοσύνην αὐ-
ξήσῃτε καὶ τὸν πλοῦτον σας ἀφ' ἐνὸς
καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωὴν εἰς
τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ τὸν λαὸν
ἀφ' ἐτέρου ἐπιτύχετε! Ἡ κίνησις
καὶ ἡ ζωὴ θὰ αὐξήσῃ τὸν γενικὸν
πλοῦτον, τὸν πραγματικὸν πλοῦτον
ὅστις εἶναι ἡ ἐργασία καὶ ἡ κίνησις
καὶ θὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυ-
ξιν εἰς τὰς κοινωνίας εἰς τὰς ὁποίας
ζῆτε καὶ πλουτεῖτε, θὰ σᾶς κατα-
στήσῃ δὲ πρὸς τοῦτοις ἀγαπητοὺς
τὰ δὲ τέκνα σᾶς θὰ καταστήσῃ τῷ
ὄντι ἱππότας καὶ εὐγενεῖς!, θὰ θέσῃ
φραγμὸν εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ εἰς τὴν
διαφθοράν!

Ἐμπρὸς, πλούσιοι! πλουτεῖται εἰς
τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ
καὶ ἐνδυθῇτε τὸν χιτῶνα τῶν ἀ-
γαθῶν πράξεων τῆς προόδου καὶ ὠ-
φελείας!

Εὐεργετήσατε, ἐργασθῇτε ὑπὲρ
τῆς κοινωνίας, διότι πράττοντες οὕ-
τω ἐργάζεσθε διὰ τοὺς ἑαυτοὺς σας
διὰ τοὺς ἀπογόνους σας.

Ἐφαρμόσατε τὴν συμβουλήν μας
ἄλλως τε σᾶς λεγομένη ὅτι.

Εἰς μέτην ἔχετε διδάσκαλον καὶ
πληρῶντες παιδαγωγούς ἐφ' ὅσον, τὰ
μεγάλον αὐτὸ σχολεῖον τὸ ὅποιον κα-

λείται κοινωνία εἶνε διαφθαρμένον καὶ γεμάτον ρύπους, ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας ταύτης ἐντὸς τοῦ σχολείου τούτου ἐξ ἀνάγκης θὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ θὰ ἀνατραφῶσι υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες σας.

Ἐργασθῆτε λοιπὸν ὑπὲρ τῆς समाπτικῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας καὶ οὕτως πράττοντες πραγματοποιεῖται τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου σῶζετε τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν πρῶδον, σταματᾶται τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὰς καταχρήσεις, φονεύεται τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀμάθειαν τὰς δύο ταύτας βάσεις τοῦ ἐγκλήματος, θησαυρίζεται μὲ θησαυροὺς ἀληθινούς τὰ τέκνα σας καὶ . . . ἴσως ἴσως εἰσέλθῃτε καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ . . .

Σημ. Εἰς τὸ προσεχὲς θέλομεν φύλλον πραγματευθῆ ποῖα ἔργα δύνανται νὰ πράξωσι οἱ πλούσιοι μας καὶ ποῖοι πρῶτα πρῶτα ἐκ τούτων πρέπει καὶ ἔχουν καθήκον νὰ ἐργασθῶν ὁραστηρίως καὶ ἀνθρωπίνως ὑπὲρ τῆς κοινωνίας μας, ὑπὲρ τῆς καταπεσούσης ἠθικῆς, ὑπὲρ τοῦ ἀποθανόντος ἐμπορίου, ὑπὲρ τοῦ ρακενδύτου ἐργάτου καὶ τῆς οὐδέποτε γεννηθείσης ἐνταῦθα βιομηχανίας.

ΟΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ

Ὁραία λέξις καὶ μεγάλη ἡ λέξις ἀριστοκράτης. πλὴν ἐφ' ὅσον εἶνε λέξις μόνον δὲν σημαίνει τίποτε καὶ δὲν ὠρελεῖ ὅλως διόλου τὴν Κοινωνίαν.

Τι πρέπει διὰ νὰ σημαίνει ὡς διὰ νὰ ἦναι ὠρέλιμος;

Πρέπει οἱ φέροντες τὸν τίτλον τοῦτον τοῦ Ἀριστοκράτου νὰ ἦναι ὠρέλιμος καὶ εὐάρετος, ἐναντία περιπτώσει ὁ ὠρελὸς αὐτὸς στολισμὸς ὅταν χάθῃται ἐπάνω εἰς κεφαλὰς γεμάτας ἀπὸ ἀέρα καὶ εἰς συνειδήσεις γεμάτας ἀπὸ βούρκου ἀντὶ νὰ στολίσῃ γελοιοποιῶν καὶ ἐξευτελίζει, ἀκριβῶς προσκύπτει τοιαύτη ἐντύπωσις ὅποιε θὰ προσέκυπτε ἐάν ἡ ἀσχημότερα καὶ χειρότερα τῶν γυναικῶν ἔφερε τὸν τίτλον τῆς Ὁραίας καὶ τιμίας! ποῖα ἐντύπωσις θὰ ἐγεννᾶτο μέσα στὴν ψυχὴν παντὸς ἀνθρώπου ἐάν μία ἀπὸ τὰς μυθολογομένας; σ τ ο ἱ γ γ λ α ῖς παρουσιάζετο αἰφνης μετὰ τῆς Κοινωνίας μας; μὲ ὑπερηράνεια καὶ ντουρέτσια ἐκπαιρωμένη ὅτι εἶνε ὠρελία καὶ τιμία; δὲν θὰ ἐ-

κίνηε τὸν γέλωτα καὶ τὴν περιφρόνησιν; καὶ βεβαίως ἀκριβῶς ὅπως σήμερον προκίλοῦσι τὸν γέλωτα καὶ τὴν περιφροσύνην οἱ φέροντες τὸν τίτλον τοῦ Ἀριστοκράτου, οἱ μὲ ὑπερηράνεια καὶ ντουρέτσαν παρουσιάζονται εἰς τὴν Κοινωνίαν μας; εὐγενεῖς οὗτοι κλέπται, διαρρηχτοὶ, ἀπατεῶνες δολοφόνι ἀγύρται ἐν μιᾷ λέξει, οἵτινες ὑποκάτω τοῦ ὠραίου τούτου προσώπου τοῦ ὁποῖον κλεῖται ἀριστοκρατία κρυπτόμενοι διαπράττουσιν ὅτι βεβαίως αἰσχύνονται νὰ πράξωσι καὶ αὐτοὶ αἱ τελευταῖαι κοινωνικαὶ ὑποστάσεις καὶ αὐτὰ τὰ σάλια τὰ κοινωνικά.

Αἰσχος τέλος, ὁ ἀπόγονος τῶν ἀριστοκρατῶν.

Δὲν εἶσθαι σεῖς ἀπόγονοι ἀριστοκρατῶν καὶ ἵπποτων.

Εἰσθε οὐτιδανοὶ κακοῦργοι πεπορωμένοι λύκοι μέχρι τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς σας καὶ μέχρι τοῦ ἐβδόμου Πάτου τῆς συνειδήσεώς σας.

Εἰσθε ὅτι τα ὅποια αἰσχύνονται νὰ γράψω καὶ νὰ ὀνομάζω, πλὴν σὰς σιγῇ μακτίζω, ὡς ἀνάνδρῳ ἀπατεῶνες χωρὶς νὰ ἐντραπῶ, διότι σεῖς δὲν ἐντραπήκατε νὰ ἀτιμάτῃτε τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνος καὶ τοῦ Κεφαλλῆνος ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης πόλεως τοῦ Κόσμου ἐν μέσῳ τῆς τροφῆς τοῦ μεγάλου Ρουσσῶ τοῦ ἀθανάτου Μιραβώ τοῦ ἐνδόξου Βεβεσιέρου.

Ὅ! οὐ ἀπείσιε Δάμιων τῆς ἀτιμίας καὶ κακουργίας ἔστησες λοιπὸν τὸν θρόνον σου ἐν μέσῳ τῆς θρεψάσης τὸν Δίκαιον Ἀριστέϊδην καὶ τὸν θεῖον Πλάτωνα.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς μητρὸς τῆς δόξης καὶ ἀρετῆς καὶ μέσα ἀπὸ τὸν ἀτιμον χυτήριον σου δὲν θαυμάσας νὰ ἐξάγῃς παντὸς εἶδους ἀτιμίας καὶ κακουργίας; φόομας ἀριστοκρατῶν.

Καὶ πότε ἀποστέλεις τούτους περιβεβλημένους τὸν τίτλον τοῦ Ἀριστοκράτου καὶ τοῦ ὑπασιπαστοῦ εἰς τοὺς ψυχροὺς χαοκατήρας τῆς Γερμανίας ὡς πρότυπον διαφθορῶν τῶν παιδῶν καὶ πότε ἐξαποστέλεις τούτους περιβεβλημένους τὸν τίτλον τοῦ κόμητος εἰς τὴν θερμὴν Μάννα τοῦ Οὐγκῶ καὶ τοῦ Ζιλλᾶ ὡς πρότυπον ἀποτεῶνων καὶ ἀνάνδρων.

Ὅ! Μὰ ἐξεχείλισε τὸ ποτήριον τέλος πάντων.

Εἰσθε ἀνυπόφοροι! εἰσθε ἐπιζήμιοι εἰθε δυσώδεis.

Πύσαστε! Πύσαστε!

Ἄλλως τε θὰ σὰς στιγματίζωμεν ἀπὸ χιλιότης γενεᾶς; μέχρις ὅτου βλαυνθῆις, ὁ Λαὸς καὶ πᾶς ἐργάτης τῆς πρῶτου καὶ τοῦ αἰσθηματος, νὰ σὰς ἀνέ-

χῆται, σὰς ρίψῃ τὸν βρόχον καὶ σὰς πετάξῃ ἀπ᾽ ἐξ παντὸς οὐχὶ εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης; ἀλλ' εἰς τὸν Πάτον τῶν ἀποπατάων.

Ὅνειδος καὶ στίγμα εἰς τοὺς τοιούτους ἀριστοκράτας οἵτινες ἀντὶ νὰ κληρονομήσωσι τὰς εὐγενεῖς καὶ μεγάλας καρδίας τῶν τῶν ἀρίστων προγόνων! ἐκληρονόμησαν τὸ ἐγκλημα καὶ τὸν ἐκφυλισμὸν!

Ὅ ἐργατικά τάξεις, σεῖς αἱ ὅποιαι διὰ τοῦ ἰδρώτος καὶ διὰ τοῦ αἵματος σας τρέφῃτε καὶ δοξάζετε τὰ αἰσχροὶ ταῦτα ὄντα.

Ὅ Ἐργατικά τάξεις σεῖς τὰς ὁποίας κηλὸν ἔχει ὁ Θεὸς καὶ εἰς τὰς ὁποίας στηρίζει τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τῆς.

Ὅ σεῖς οἱ πραγματικῶς εὐγενεῖς καὶ ἀριστοὶ τάξεις τῆς κοινωνίας, σεῖς αἵτινες εἰθε ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιά τοῦ Κοινωνικοῦ Σώματος!

Ἰδέτε ἰδέτε ποῖαν ἀξίαν ἔχετε, πᾶσον ὑψηλὰ ἴσταιθε, πόσῃ ζωῇ, πόσῃ κίνησιν, πόσῃ πλοῦτον, πόσῃ τέχνῃ, πόσῃ δόξῃ, ποῖας ἐφευρέσεις, ποῖας ἀνακαλύψεις, ποῖους ἐπιστημονικοὺς καρπούς, ποῖους θησαυροὺς, διανοητικῆς ἐργασίας παρήγαγε καὶ παράγει διότι στηρίζετε τὴν ζωὴν σας καὶ τὴν ἀνθρώπινον προορισμὸν σας οὐχὶ ἐπὶ ἀπλῶν τίτλων εὐγενείας καὶ ἀριστοκρατίας ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς τίτλου τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προσόδου! ὡς . . . ἀφ' ἐτέρου ἰδέτε! ἰδέτε τὴν ἀργίαν, τὸ ἐγκλημα, τὴν κτηνωδίαν, τὴν μηδαμνότητα, τὴν ἀνανδρίαν, τὴν ἀλχοειδίαν, τὴν ματαιοδοξίαν τῆς βλάβης ὡς τὴν ὀπισθοδρομήσιν τὴν φέρουσιν εἰς τὰς κοινωνίας αἱ ἀριστοκρατικαὶ ἢ μᾶλλον αἱ κακουργοκρατικαὶ αὐταὶ τάξεις διότι στηρίζουν τὸν βίον τους ἐπὶ τῇ ἀργίᾳ, ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς τίτλου ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος!

Ἰδέτε! τὰς! ἰδέτε τὰς καὶ σταυροκοπήθητε! κα φθῆσατε πεντακσίους φορές μέσα τὸ κόρφο σας καὶ πετάξατε τοὺς ἀληθινούς, αὐτοὺς σατανᾶδες καὶ πέστε τοὺς!

Ὅστις θέλει νὰ εἶνε ὁ ἀριστος καὶ νὰ λέγῃται ἀριστοκράτης, οὗτος πρέπει νὰ φροντίτῃ νὰ γίνῃ ὁ καλλίτερος ἐργάτης ἢ καλλίτερος διάδοχος ἢ μεγαλειότερος καρδιά! πρέπει νὰ καθῆται εἰς τὸν θρόνον τοῦ ὁποίου τὰ θεμέλια εἶνε ἡ τριβαθμία ἢ καλουμένη «Ἐργασία Ἰκνότης αἰσθημα»

Κατὰ ὁ ὁρατικός θρόνος τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ ὁποίου θεμέλιον εἶνε ἡ ἀργία καὶ ἐγκλημα ἢ ἀναρρώγια! Ζήτωσαν αἱ ἐργατικαὶ τάξεις! Ζήτω ἡ ἐργασία ἢ διάνοια καὶ ἡ καρδιά.

ΝΕΟΣ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

Εὖγε Λαέ τῆς Μεγάλης Πόλεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς Σοφίας.

Ὅταν ὅλοι εἰ Στρατηγοὶ Σου καὶ ἄρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον Κωνσταντῖνον καὶ τελειόνοντες ἑσὶν Μαυχαμικήν ποῦ δὲν ἤρχυνθη νὰ τηλεγραφαιῶν δι' ἡττήν εἰς Ἀρελλὶ καὶ ὑπεχώρῃ εἰς Καζακλάρ καὶ μέγοι τοῦ Ἡρώς Μαστραπᾶ ὅστις κατεκουρέλιατε τὸν Ἑρμὶ ὑπεχώρου ἢ μᾶλλον ἐτρέποιο εἰς ἀτακτον φυγὴν συνωδευμένῃ ἀπὸ τοὺς πανικοῦς καὶ τὰ ἔσχα ἦσαν λέγομεν ὅλοι ἐκλαίοντες αἰσχυρὸν μὲν εἶναι τὸ μέγεθος τῆς πρὸ ὁσείας καὶ ἀνδρείας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Στρατοῦ (ἐξαίρεσει ἐννοεῖται τῶν ὀλίγων ἀξιωματικῶν οἵτινες προσέφερον τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν πολεμήσαντες ἢ φονευθέντες) ὁ Σμολένσκις ἡσυχονήσας τὸ ἐλεεινὸν σαρκίον καὶ ἐνθυμηθεὶς τὰς παλαιὰς τῶν προγόνων πολεμικὰς δάφνας ἐβλη καὶ ἐπολέμησε, καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐνίκησεν; καὶ ἀνίκησε διότι ἔσθη καὶ ἐπολέμησε καὶ διὰ τοῦτο Σὺ ὁ εὐγενὴς Λαὸς τῶν Ἀθηναίων τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῇ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐστεφάνωσας τὸν Στρατὴγόν μὲν εἰς ἀθάνατον στέφανον τῆς δόξης καὶ τοῦ ἔτους τὸν θρόνον τοῦ ὑπεράνω τοῦ θρόνου Γεωργίου τοῦ α'. ὀνομάσας τοῦτον θρόνον τῆς ἀμύνης τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς τοῦ Λαοῦ.

Εὖγε Λαέ ὅστις, ἀφοῦ γνωρίζεις νὰ τιμῇς τοὺς Μεγάλους σημαίνει ὅτι εἶσαι μέγας!

Πλὴν δυστυχῶς ἦτο πεπρωμένον νὰ σῆσθαι τὸν στέφανον καὶ νὰ κομνησθῇ τὸν σπαστὴν ἐκ τοῦ ἐνδόξου θρόνου διότι ἤλλαξαν αἱ ἐποχὲς καὶ μετεβλήθησαν τὰ πράγματα.

Τὴν ἄλλοτε στρατηγὸν σελλαβοῦσα ἡ «Κίρκη» μετέβαλλε εἰς χοῖρον πολιτικὸν εἰς δούλον αὐλοκόλακα καὶ ἰδού:

Ὁ ἄλλοτε Γίγας ὁ σὺρων τὸ πιττόλιον δια νὰ φυλάξῃ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Λαοῦ, σὺρῃ προχθὲς τὸ πιστόλιον ἀπὸ τὰ δάθρα τοῦ Βασιλευργίου διὰ νὰ θυσιάσῃ τὸ αἷμα τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ νὰ ἀτιμάσῃ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος! Καὶ ἐδῶ ὁ Λαὸς ἐπὶ τῇ μερᾷ διὰ τοῦ γνωρίσας ὅτι δὲν ἔχει ἐνῶπιον τοῦ τὸν Γίγαντα ὑπερασπιστὴν τῆς ἐλευθερίας ἀλλὰ τὸν πολυέσκατον χοῖρον τῆς Αὔλης καὶ τοῦ κοίματος, τὸν ἐμπύει καὶ τὸν λοιδορεῖ, θεωροῦσα αὐτὸν ἀνάξιον μεγαλειότητος τιμωρίας.

Εὖγε Λαέ! τίμα τὰς καλὰς πράξεις καὶ στιγμάτιζε τὰς κακὰς καὶ μὴ δίδεις ἀκρόασιν εἰς ἐκείνους οἵτινες λέγουσιν ὅτι πρέπει νὰ ἀποδιδῇς ἀδίκας εἰς κείνους οἵτινες πράττουσιν κακὰς πράξεις ἐπὶ τῷ ὅτι ἄλλοτε ἐπραξαν ἀγαθὰς.

Ὅχι! οἱ πρόγονοι ἡμῶν μὰς ἐδίδαξαν ὅτι ὁ Παυσανίας ἐπρεπε νὰ ῥοτεφῶν ὡς ἦ δι' ὅσα ἀγαθὰ καὶ τίμια ἐπραξεν ἐν Πλαταιαῖς τιμήσας τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπερασπύσας τὴν ἐλευθερίαν, καθὼς μὰς ἐδίδαξαν ἐπίσης ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Παυσανίας μετὰ ταῦτα ἐπρεπε νὰ καὶ ἀδικασθῇ εἰς θάνατον, διότι ἐπρόδωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδουλεύθη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Λαοῦ καὶ δὲν ἔκρινεν πρῶτη ἡ μητέρα του νὰ ριψὴ τὸν πρῶτον λίθον τῆς καταδίκης του.

Ἔστω λοιπὸν δικαία καὶ ἀρμοζούσα ἡ κατὰ δίκην τοῦ Νέου τούτου Παυσανίου.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΑΤΙΜΟΣ

Ἡ ὥρατα Νῆσος τῶν Φαιάκων, ἡ φημισμένη Κέρκυρα ἦτο πεπρωμένον νὰ καὶ αἰσχυρῇ εἰς τὸ 1904 διὰ μιᾶς ἀποφάσεως ἧτις αἰώνιον ἦν ἀρχιτῆ, σίγῃ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου τῆς!

Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ ἀκατανόητος παράλογος ἐγληγματικὴ ἐπὶ τέλους ἡ ἀπόφασις ἧτις λέγει εἰς ἓνα κακοῦργον δολοφόνον Μπεκτέλη εἰς ἓνα ἐξήχρειωμένον κοινωνικῶς: Ἄτλαγε εἰς ἐλευθερίαν νὰ ἀτιμάσῃς πρῶτα πρῶτα τὴν οἰκογένειαν σου συνευρισκόμενος τρέφων καὶ ὑπερασπίζων πόρκα, δεῦτερον εἰς ἐλευθερίαν νὰ ἐγκαταλίπῃς καὶ ζημιῇς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ σὲ ἐπιστεύθῃ καὶ ἀπὸ πλῆθους ἢ Πατρίς διὰ νὰ ἐξυπηρετῇς τὰς ἰδίας σου ἀτιμίας καὶ νὰ ἐκδικήσῃς τὰ ἴδια σου αἴσχη καὶ τρίτον εἰς ἐλευθερίαν νὰ δολοφονῇς ἀόπλους πολιτικὸς νεανίσκους ἀγαθοὺς ἐργάτας καλοὺς ὡς τὸ θῆμα σου Εὐαγγελινὸν Δελαπόρταν διὰ νὰ ἐκπληρώσῃς μὲν αἰμοχαρῇ μικροφιλοτιμίαν σου.

Πτεῦσου ἀνδρὸς δολοφόνου, ἐκφυλισμένου οἰκογενειάρχου, αἰσχυρὸν ὑπάλληλου!

Μπατέλη! Μπατέλη! ἐν μίᾳ ἐπιπόλειος καὶ ἀδίκου ἀπόφασις 7 δούλων ὡς οὐδ' ἀνδρῶν ἐνόρκων σὲ ἀρῆκε ἐλευθερίαν καὶ ἀθῶαν ἢ ἀπόφασις ὅμως τῆς Κοινωνίας σὲ κατεδίκασε καὶ σὲ ἐνέπνευσε ὡς ἀνδρὸν δολοφόνου ὡς ἐκφυλισμένον οἰκογενειάρχον ὡς αἰσχυρὸν ὑπάλληλον... ὡς καὶ ἐν ἡ ἐπὶ τῇ μένῃ καὶ τῷ ὄντι ἀκατάλογιστος μικροφιλοτιμία τοῦ κ. Ρώτα, ὅστις κ. Ρώτας

ἐν παρόδῳ λεχθῆτω, ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ δώσῃ ἀρωστημένη μαρτυρία διότι εἰς ἀσθενὲς σῶμα κατοικεῖ ἀσθενὲς πνεῦμα κατὰ τὸν Χριστὸν ἐν λέγομεν ἢ ἀσθενὲς Ρώτας μαρτυρία ἐγένετο ἡ κυριώτερα ἴσως αἰτία τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς τιμωρίας ἧτις ἐπρεπε νὰ σοὶ ἐπιβληθῇ τοῦλάχιστον, ἀν' ὅχι διὰ τὴν δολοφονίαν ἀφοῦ σὲ εὖρον ἀταλόγον ἀλλὰ διὰ τὴν βλάβην τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὴν κατὰπτωσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ γοήτρου τὰ ὅποια προὐκάλεσεν ἡ πράξις σου. Ἔσο ὅμως βεδαικὸς «ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς ὁ: τὰ πάντα ὄρα» ἐνοῶ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς ζωῆς ταύνης καὶ οὐχὶ τοῦ πάτρονός σου Βασιλεβοῦλ, ὁ δὲ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ δὲν θὰ σὲ ἀπαλλάξῃ τῇ τελείᾳ καὶ πλήρῳς τιμωρίας.

Ἄς γνωρίσωσι δὲ καλὰ πάντες ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες ὑπῆρξαν καὶ εἶνε μεγάθυμοι καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρεδόχθησαν νὰ σὲ κατακεραμάτωσι αἰμοχαρῇ λύκε μολονότι ἦτο δολοφόνος, ἡλπίζον ὅμως ὅτι ἡ δικαιοσύνη τῆς πατρίδος θὰ ἔθετε τὴν κεφαλὴν τοῦ δηλητηριώδους ὄφεως ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς καὶ ὅχι ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς. Νῦν τρέμε καθόσον τὴν μεγάλοψυχίαν θὰ διαδεχθῇ ἡ καταδίκη καὶ τιμωρία, τὸν δὲ ἀπείσιον γέλωτά σου τὰ δάκρυα τοῦ ἐγκλήματός σου!

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΠΡΟΗΓ. ΦΥΛΛΟΥ

Ἀντὶ τῆς φράσεως καὶ ἀμαρτίας θὰ ἦναι νεκροὶ ἐγράψαμε καὶ ἀρτηρίαι σου θὰ ἦναι νεκροί, ἀντὶ τῆς φράσεως «δι' ὀλίγους ἐννοεῖται τοὺς δικηγόρους» ἐγράψαμε, «δι' ὅλους ἐννοεῖται τοὺς δικηγόρους» ἀντὶ τοῦ «ἀοισμένων κυνῶν» ἐγράψαμε «ἀοισμένων κυνῶν» ἀντὶ τοῦ «καὶ ἐνθ' ἐξήτει νὰ κατακαύσῃ διὰ τα μικρόβια καὶ μεγαλόβια ποὺ γεννᾷ ἡ νύκτα καὶ ἡ αὐγὴ» ἐγράψαμε «ποῦ γεννᾷ ἡ νύκτα καὶ ἡ αὐλὴ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὡς πληροφοροῦμεθα ὁ κ. ἐπιθεωρητῆς τῶν σχολείων ζητεῖ νὰ ὑποβιβάσῃ τινὰ δημοτικὰ σχολεῖα μολονότι φοιτῶσι τὸσα παιδιὰ ὅσα ὁ νόμος ὀρίζει, καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τιμωρήσῃ ἢ μεταθέσῃ διμοδιδασκάλους οἵτινες περιέπεσαν εἰς τὴν δυσμένειάν του, πρὸς δὲ πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀριστὰς ἀφαιμάξεις παθαίνουν ὅσοι τῶν διμοδιδασκάλων θέλουν τὴν εὐνοίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ ἀκόμη καὶ μερικὰ ἄλλα σκανδαλικά ἀνάξια καὶ διὰ ξυλοσχίστης ἀδόμη, λοιπὸν κ. ἐπιθεωρητὰ διάβατε αὐτὰ καὶ ἐν ἀγέλει ἢ μὲς σκανδαλίζεις εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλως τε ἐγὼ δὲν μποροῦμαι νὰ ὑποβιβάσω, ἀλλὰ νὰ καταβάλω αὐτὰ τὰ σκανδαλικά καὶ θὰ στὰς πανίσχυρως πάθος αὐτῶν φοιτῶν ὀλίγα,